636/01

Den 28. december 2001 blev i sag nr. 55.828:

xxxx xxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxxxxx
xxxxxxx xx
xxxx xxxxx

mod

Tryg-Baltica Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstagerne, der har Familiens Basisforsikring II i Tryg-Baltica Forsikring, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for diverse computerprogrammer.

Klagerne har ved et dækningsberettigende indbrudstyveri i marts 2000 bl.a. fået stjålet en bærbar computer, hvorpå der var installeret diverse computerprogrammer fra ca. 1995. Selskabet har erstattet computeren, men afviser at yde erstatning for computerprogrammerne.

Af taksatorrapporten fremgår bl.a.: "Der er stjålet effekter som anmeldt. I forbindelse med tyveriet er der stjålet en Appel computer med software, som forsikringstageren har fået af sin daværende arbejdsgiver. Der er redegjort for denne computer i skrivelse fra forsikringstageren. Computeren vil være dækket af forsikringen, men der foreligger ikke nogen licensoverførelse til forsikringstageren for de stjålne programmer, hvorfor jeg beklager ikke at kunne hjælpe med del af skaden. Da licensen tilhører Deres tidligere arbejdsgiver og licensen ikke er stjålet, er der kun den mulighed at De retter henvendelse til vedkommende for at få hjælp til at få softwaren genetableret."

Klagerne har fremlagt nogle anbefalinger fra klager L.H.'s tidligere arbejdsgiver.

I klageskrivelse af 9/5 2001 til nævnet hedder det bl.a.: "En del af lønnen blev udbetalt i form af software med en udtrykkelig forståelse om, at L.H. måtte beholde softwaren efter kontraktens slutning. … Vi har som forsikringstager indhentet nyprisen på de vigtigste af de forsvundne programmer og derefter halveret beløbet. Det giver et erstatningskrav på kr. 14.670. Tryg-Baltica har konsekvent henvist til, at softwaren skal erstattes af licensholderen, hvilket da også under normale forhold ville være naturligt. Men ikke, når det drejer sig om et over seks år gammelt ansættelsesforhold på den anden side af jordkloden. … Det forventes tilsyneladende, at forsikringstager skal afholde en rejse til San Francisco for at fremskaffe denne dokumentation. Med andre ord skal forsikringstager bruge en stor del af det omdiskuterede erstatningsbeløb på at rejse til USA for først at opspore en tidligere arbejdsgiver og dernæst drøfte detaljerne i et over seks år gammelt ansættelsesforhold. Dette dokumentationskrav er både urimeligt og umuligt at opfylde. Udover den allerede fremlagte dokumentation, i form af L.H.'s anbefalinger fra FCB, så har vi rent faktisk kontaktet FCBs nuværende EDB-chef, G.L. Desværre for os har han efterfulgt B.K., som i sin tid installerede programmerne på den nu forsvundne computer. Med henvisning til licenslovgivningen afviser G.L. at geninstallere programmerne, da L.H. i sagens natur ikke længere er ansat. Han har desuden nægtet skriftligt at verificere det kontraktforhold, der blev indgået under hans forgænger. B.K. har i lighed med L.'s andre daværende chefer ikke kunnet lokaliseres. Den institutionelle hukommelse i reklamebureauet, der er et af verdens største, er kort og godt blevet slettet i de forløbne år. Summa summarum, forsikringstager er stillet i den position at have mistet en værdi uden at kunne få den erstattet. … Tryg- Baltica har ved flere lejligheder antydet, at når forsikringstager ikke 'bare' får programmerne erstattet via licenshaveren, så kunne den forsvundne software i realiteten være 'ikke retmæssigt erhvervede programmer'. Det er en urimelig beskyldning, og vi har tidligere pointeret, at det er forsikringstager, ikke Tryg-Baltica, som er skadelidt i forbindelse med indbruddet 25. marts 2000. … **Konklusion:** Tryg-Baltica undslår sig sin forpligtelse til så vidt muligt at stille forsikringstager som før tyveriet og har med dette formål for øje sat en dokumentationsstandard, der ikke kan opfyldes. Hvis det havde vist sig, at FCB skriftligt ville bekræfte L.H.'s oprindelige ansættelseskontrakt, så havde Tryg-Baltica formentlig blot henvist forsikringstager til at drage til San Francisco for at få de stjålne programmer re-installeret.

Uanset udfaldet ville Tryg-Baltica således kunne udnytte lovgivningen på softwareområdet til at holde sig selv skadefri. Endelig må det anføres, at FCBs daværende EDB-chef, B.K., næppe har haft incitament til at bryde den amerikanske licenslovgivning ved at overdrage den nu forsvundne software til L.H. Den slags har et af verdens største reklamebureauer ingen interesse i, og hvis G.L. og Tryg-Baltica i dag måtte have en pointe i deres fokusering på licenslovgivningen, så kan det skyldes, at der inden for de sidste seks år har været lovændringer på området. Dette bør imidlertid på ingen måde af Tryg-Baltica kunne benyttes som et argument for at undslå sig at erstatte den tabte værdi."

I skrivelse af 7/6 2001 fra selskabet til nævnet hedder det: "**Software** Vi vil endnu engang gerne understrege, at vi ikke betvivler, at vores forsikringstager havde programmerne installeret på den stjålne computer, og at programmerne blev installeret af vores forsikringstagers daværende arbejdsgiver i USA, F., C. & B., som en del af lønnen. Det afgørende for erstatning er imidlertid, om vores forsikringstager efter ansættelsesforholdets ophør fortsat havde lovlig brugsret til programmerne, dvs. om F., C. & B. ifølge deres licens kunne overdrage programmerne til medarbejdere, når de holdt op. Har vores forsikringstager ikke lovlig brugsret til programmerne, er der efter vores opfattelse tale om en ulovlig og dermed ikke forsikringsbar interesse efter forsikringsaftalelovens § 35. Vi kan som forsikringsselskab ikke medvirke til omgåelse af licenslovgivningen. Vi bemærker, at F., C. og B., som havde købt programmerne, ikke er sikret på vores forsikringstagers forsikring, som dækker genstande, som vores forsikringstager (lovligt) ejer eller bærer risikoen for. F., C. og B. har (evt. uretmæssigt) givet programmerne til vores forsikringstager. Det er vores forsikringstager, som skal sandsynliggøre, at hun havde lovlig brugsret til programmerne også efter ansættelsesforholdets ophør. Dette er ikke bevist, og vi henviser til, at vores forsikringstager i sit brev til Ankenævnet oplyser, at FCBs nuværende EDB-chef, G.L., afviser at geninstallere programmerne, da vores forsikringstager i sagens natur ikke længere er ansat. Dette tager vi som udtryk for, at FCBs licens kun omfatter og omfattede videregivelse af programmer til ansatte. Vi har bemærket, at vores forsikringstager kun kræver det halve af nyprisen for samtlige stjålne programmer, men selv med en sådan erstatningsudbetaling vil vores forsikringstager opnå en uberettiget berigelse, idet hun vil kunne købe nye programmer med dokumenteret brugsret og de fordele så som billigere opgradering o.lign., der er ved at være re-

gistreret bruger. Dette strider mod forsikringsaftalelovens § 39, hvorefter en forsikringsbegivenhed ikke må føre til vinding. … men vi fastholder, at vi ikke kan erstatte software, da vores forsikringstager ikke har dokumenteret, at hun efter sit ansættelsesforholds ophør fortsat var lovlig bruger af programmerne."

I skrivelse af 20/6 2001 fra klagerne til nævnet hedder det bl.a.: "Tryg-Baltica anfører, at det er forsikringstager L.H., som har bevisbyrden i forbindelse med sandsynliggørelsen af lovlig brugsret. Denne sandsynliggørelse er for længst sket i form af fremlæggelse af arbejdsgiveranbefalinger, hvori der er direkte henvisning til L.H.'s softwareekspertise, samt i form af billeddokumentation for computerens eksistens. … Yderligere et usikkerhedselement angår spørgsmålet om, hvorvidt Californiens og/eller USA's føderale lovgivning i begyndelsen af 1990'erne tillod den kontrakt, som L.H. havde, men som G.L. i dag lægger afstand til. Hvad der er ulovligt i Californien i dag, behøver ikke at have været det for næsten 10 år siden. … I Tryg-Balticas brev af 7. juni 2001 anføres det desuden, at 'med … erstatningsudbetaling vil vores forsikringstager opnå en uberettiget berigelse' i form af 'dokumenteret brugsret', hvilket skulle udgøre et brud på forsikringsaftalelovens § 39 om ulovlig vinding ved forsikringsbegivenheder. Igen forsøger Tryg-Baltica tilsyneladende uden skyggen af dokumentation at så tvivl om forsikringstagers troværdighed og dermed undslå sig sin kontraktlige forpligtelse. Det er fortsat ikke antydningsvis sandsynliggjort, hvorfor B.K., i sin egenskab af EDB-chef i koncernhovedkvarteret i et af verdens tre største reklamebureauer, skulle have incitament til at begå ulovligheder. Ankenævnet bør derfor konkludere, at Tryg-Baltica efter de urimelige mundtlige og skriftlige beskyldninger mod forsikringstager skal vedkende sig sit erstatningsansvar, når nu forsikringsselskabet flere gange skriftlig har indrømmet, at der vitterlig var software på den stjålne computer. Det bør til slut bemærkes, at denne klage er principiel, fordi Tryg-Baltica beder Ankenævnet for Forsikring om at sætte en præcedens, hvorunder en *urealistisk høj* bevisbyrde afkræves forsikringstager i forbindelse med et over seks år gammelt ansættelsesforhold på den anden side af jordkloden. En sådan kendelse til fordel for Tryg-Baltica vil være et naturligt udgangspunkt for en glidebane til urimelig skade for alle danske forsikringstagere, der måtte have hjembragt effekter af værdi fra udlandet."

Af skrivelse af 4/7 2001 fra selskabet til nævnet fremgår: "Vi må fastholde, at det er vores forsikringstager, som skal bevise, at hun havde lovlig brugsret til programmerne også efter ansættelsesforholdets ophør. Vores forsikringstager henviser i sit brev af 20. juni 2001 til sin ansættelseskontrakt. Denne har vi ikke modtaget, men alene anbefalinger fra arbejdsgiveren, F., C. & B., i forbindelse med ansættelsesforholdets ophør. Anbefalingerne dokumenterer i sagens natur intet om brugsretten til softwareprogrammer."

Forsikringsbetingelserne er fremlagt for nævnet.

Nævnet udtaler:
Det kan lægges til grund, at de omhandlede computerprogrammer faktisk var installeret på den bærbare computer, og at programmerne var installeret af den tidligere arbejdsgiver som en del af L.H.'s løn.

Arbejdsgiverens licens giver ikke ret til, at L.H. kunne beholde programmerne ved ansættelsesforholdets ophør, og nævnet finder det ubetænkeligt at fastslå, at klagerne måtte være klar over, at L.H.'s tidligere arbejdsgiver ikke som licensbetaler var berettiget til at overdrage de omtvistede computerprogrammer til L.H.

På denne baggrund finder nævnet, at der som anført af selskabet er tale om ulovlig interesse i forsikringsaftalelovens § 35's forstand.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand